

trinsvis Postbesørgelsen paa Landet. Jeg kan i saa Henseende nævne, at Landpostvæsenet tidligere kostede ca. 4 Mill. Kr. og vilde maaske nu være løbet op til ca. 5 Mill. Kr., men de forøgede Lønninger og andre forøgede Udgifter til Landpostbefordringen giver nu en Udgift af over 15 Mill. Kr. Man vil heraf se, at det i alleregøtligste Forstand er Landsportoens, som kræver Forhøjelse. Men som jeg, da vi sidst førte Forhandling om dette Emne, allerede var inde paa, vil jeg nu nu gerne positivt tage Stilling til dette Spørgsmaal ved at foreslaa Rigsdagen at ændre Lokalportoens Begreb saaledes, at man gaar over til det samme Lokalporto-Begreb, som man havde i gamle Dage, da Lokalporto alene beregnedes for et Postkontors Omdelingsdistrikt, medens det som bekendt nu rækker langt videre og omfatter ikke blot et Postkontor, men ogsaa de Postkontoret underlagte Postekspeditioner og Brevsamlingssteder. Derved tror jeg, man gaar den rette Middevej med Hensyn til Indskrænkninger for Lokalportoens. For Pakkers Vedkommende vil jeg dog mene, at man ganske maa gaa bort fra Lokalportoens, thi de Hensyn, som taler for at bevare en billigere Porto for Breve indenfor et lokalt Distrikt, gør sig ikke gældende for Pakker. Alle vil sikkert have Forstaaelsen af, at Pakkeomdelingen er noget af det, som betaler sig daarligst — naturligvis bortset fra Aviserne, som giver betydeligt Tab.

Jeg skal med disse Ord anbefale det høje Ting at behandle disse Lovforslag med Velvillie og under det Synspunkt, at hvad der skal til, skal til. Dette tror jeg nok i egentligste Forstand kan gøres gældende for disse Lovforslags Vedkommende. Lige saavel som Erhvervslivet vil have erfaret, at mere eller mindre vilkaarlige Indtægtsforøgelser ikke betyder ren Nettogevinst, idet de uvægerlig efterfølges af Stigninger i Arbejdsløn, Skatter og andre Udgifter, saaledes vil disse Lovforslag vel ogsaa tale deres Sprog til Befolkningen med Hensyn til Konsekvensen af idelige Forhøjelser af Lønninger. Disse Lovforslag er Udtryk for, at ikke hele Lønningsforhøjelsen er tjent. Der kommer Regninger paa i hvert Fald en Del af den, og det er disse Lovforslag i høj Grad Udtryk for.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 190 af 10. Juli 1915, jfr. Lov Nr. 159 af 20. Marts 1918 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for Ejere af mindre Ejendomme paa Landet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4708).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 92 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission vedrørende Udnyttelse af Vildmoserne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3540; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2411).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jensen-Bundgaard): Der har i Udvalget hersket fuldkommen Enighed om Betimeligheden af et Forsøg paa en rational Udnyttelse af Store og Lille Vildmose. Det er forstaaeligt, at man i en brændselsfattig Tid som denne ser sig om efter Brændselsmaterialer og forsøger at udnytte dem, vi har i vort Land. Det fremgaar af det Materiale, Udvalget har haft at arbejde med, at der, naar Afvanding har fundet Sted i Vildmoserne, kan blive virkelig god Landbrugsjord der. Imidlertid er Forholdene deroppe lidt vanskelige af Grunde, som jeg ikke nærmere skal omtale, men som har bevirket, at Udvalget er blevet enige om Nødvendigheden af at nedsætte en Kommission for at faa Forholdene ordnet paa en god og fornuf-